

Bemærkninger til forslaget

Allerede før valget den 20. november 2001 diskuteredes forskellige forslag om forlængelse og forbedring af barselorloven i forbindelse med finanslovforhandlingerne. Ligesom før valget synes der at være bred enighed i Folketinget om forlængelse af barselorloven.

Uanset hvor omfattende en sådan forlængelse bliver, er det imidlertid afgørende, at forældrene samtidig sikres reel valgfrihed til selv at beslutte, hvornår de ønsker at genoptage deres arbejde. Det vil være overraskende, hvis ikke dette udgangspunkt samler bred tilslutning. Det hedder således i regeringsgrundlaget for den netop tiltrådte regering:

»Regeringen ønsker en ny og bedre familiepolitik. En familiepolitik, som er indrettet ud fra familiernes behov. Og en familiepolitik, som skaber bedre muligheder for, at familierne kan kombinere arbejds- og familielivet.«

Denne målsætning vil ikke kunne indfries, hvis barselorloven forlænges, uden at der samtidig sikres reel garanti for pasningstilbud til alle børn over 6 måneder. I så fald vil den forlængede barselorlov ikke fungere som et tilbud, men tværtimod som et påbud til forældre i de ca. 40 kommuner uden pasningsgaranti fra 6 måneder.

Ydermere vil der i så fald være grund til frygte en udvikling, hvor langt flere kommuner tilskyndes til at opgive deres pasningsgaranti fra 6 måneder. Med 1

års barsel vil der således kunne henvises til, at forældrene i denne periode selv har mulighed for at passe deres børn – og at pasningstilbud til børn i aldersgruppen 6-12 måneder derfor kan nedprioriteres.

Man risikerer altså, at den barselreform, der af alle partier er tænkt som en forbedring af børnefamiliernes vilkår, reelt fører til forringelser og indskrænket valgfrihed for en stor gruppe af forældre. Det ville være beklageligt – og paradoksalt i en tid, hvor valgfrihed i andre henseender tillægges afgørende betydning.

Dertil kommer, at den reduktion af arbejdsudbudet, der under alle omstændigheder må forventes, vil blive forstærket yderligere, hvis forældre, som selv ønsker at genoptage deres arbejde, forhindres i dette på grund af manglende pasningsmuligheder. Denne forstærkede reduktion af arbejdsudbudet modsvarer vel at mærke ikke af velfærdsforbedringer, men alene af en uønsket og påtvunget forlængelse af barselorloven for forældre, der havde foretrukket en anden pasningsløsning.

Derfor bør udgangspunktet for de kommende forhandlinger om udvidelse af barselorloven være et krav om, at den suppleres med en reel garanti for et pasningstilbud af god og ordentlig kvalitet til børn over 6 måneder i alle landets kommuner. Regeringen bør fremsætte forslag til sikring af dette i forbindelse med forhandlingerne om en reform af barselorloven.

Skriftlig fremsættelse

Karen Jespersen (S):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om sikring af reel valgfrihed for børnefamilierne gennem garanti for pasningstilbud til børn over 6 måneder.

(Beslutningsforslag nr. B 6).

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.